

Proč najednou přibývá nakažených na Koronavirus? Jak je možné, že politici dělají sebejisté předpovědi o druhé vlně a jak se bude pandemie vyvíjet v příštích měsících? Spousta lidí již prohlédla tuto bláznivou Covidovou hru!

- CZ24 News | 16. července 2020

ČESKO: Když vláda zdůvodňovala zavádění restrikcí v počátcích koronavirové pandemie, tvrdila, že peníze nejsou všechno a je třeba dbát na zdraví obyvatel. Kroky, které podniká, však vypovídají o něčem jiném...

Když premiér Andrej Babiš čelil na začátku června, kdy se údajně objevil nový výskyt koronaviru v Karviné, výtkám opozice, že vláda není připravena na potenciální druhou vlnu onemocnění covid-19, ve své prostomyslnosti vypálil: „Naším úkolem je, abychom zvládli ekonomickou krizi... Nechápu, co od nás opozice chce, už nikdy nezavedeme plošná opatření.“ A jako by se nekýchalo, politik, který spolu se svým aparátem v uplynulých pár měsících vyděsil minimálně polovinu národa k smrti tak, že lidé bez reptání seděli doma, ani nedutali a přes ústa si dobrovolně nasadili poprskaný náhubek, i když to má zhruba stejný efekt jako dát si proti mouchám na okno pletivo, dodal: „Neměli bychom se nechat strašit.“

Když přitom tentýž člověk zdůvodňoval v březnu zavedení plošné karantény a uzavření téměř celé české ekonomiky (kromě obchodních řetězců či Penamu, kde se přitom každý den potkávalo více lidí než v uzavřených malých obchodech dohromady), padala taková vzletná slova, jako že nemůžeme nadřadit ekonomiku nad životy lidí a peníze nejsou všechno.

Najednou, když – tedy alespoň podle médií a ministerstva zdravotnictví – nakažených přibývá podobným tempem jako v době, kdy se Česko zavíralo, už o životy lidí nejde? A jak je možné, že Andrej Babiš v červnu může tvrdit a vědět, jak se bude pandemie vyvíjet v říjnu, že si dovolí veřejně říct, že nebude třeba zavést žádná plošná opatření? Právě jimi přitom po celou dobu zdůvodňoval „záchranu stovek životů“...

I když to na první pohled může vypadat chaoticky či nelogicky, zdá se, že spousta lidí po počátečním šoku tuto bláznivou covidovou hru, která byla zjevně zvolena jako nástroj ochlazení přehřáté globální ekonomiky, jenž měl zabránit ekonomickému kolapsu v blízké budoucnosti, postupně prohlédla.

Čau lidi, hledejte čtyřlístky. Na podzim budete potřebovat hodně štěstí... Foto Profimedia

Každá strategická akce podobného rozsahu mívá totiž podobný průběh. V první fázi je důležitý moment překvapení a především rychlost. Po 11. září 2001 tak třeba vyděšená veřejnost vděčně přijímala zákony trvale omezující lidské svobody a podpořila válečné tažení a drancování geopoliticky a surovinově důležitých zemí, které neskončilo ani po 20 letech – aniž by si uvědomila, že dvě letadla těžko mohou nerušeně létat v nejstřeženějším vzdušném prostoru světa a posléze pouhým nárazem zbořit tři mrakodrapy, které se bez rozdílu sesunou k zemi bezmála volným pádem

bez toho, aby jim cokoli kladlo odpor. Celý seriál o 11. září 2001 si můžete zdarma přečíst zde. Díky mediální propagandě a neustálému opakování, které se stalo matkou této slavné lži, se to podařilo. Jenže než se lidé rozkoukali a začali si uvědomovat, že oficiální verze jaksi nedává smysl, bylo již všechno hotové. Na pozdější reklamace není brán zřetel.

Nezáleží na tom, jestli jde o terorismus, nebo o virus; po nějakém čase, když opadnou první emoce, určitá část populace vždy pochopí, že to, co se o dané události vypráví, prostě nesedí. Část se také může chtít vzepřít proti důsledkům, které pro ně události mají. Výjimkou není ani covid-19, jenž se v určitých částech světa rozšiřuje či vynořuje, a pak zase ustupuje, podle velmi zvláštního klíče.

Ani nepšíkl

„Pandemie Čechy od dovolené v zahraničí neodradila. Zájem je i o Itálii“, hlásil červencový titulek v novinách. Zájem je prý především o Řecko, Bulharsko a Chorvatsko, tedy tradiční české dovolenkové destinace, lidé ale jezdí i do Francie, Itálie nebo Španělska. Tedy do zemí, které byly (podle médií) zasaženy koronavirem nejvíce. Vzpomínáte si na březnové a dubnové zprávy, kdy v médiích běhaly fake news záběry o přeplněných krematoriích a decimaci tamější populace, kdy bylo smrtelně nebezpečné vyjít na ulici, kde měl řídit smrtelně nebezpečný virus-zabiják? Kdybyste se přitom zeptali běžného Itala či cizince, který na Apeninském poloostrově pobýval, zasmál by se a řekl vám, že se v zemi nic zvláštního neděje. Až na nafukování statistik – jak uvedl Italský institut pro veřejné zdraví, příčinou smrti u 96,3 % lidí, udávaných jako oběti koronaviru, byla jiná, vážnější nemoc.

Právě situace v Itálii a Španělsku přitom sloužila jako hlavní argument pro restriktce v jiných zemích, kde se taky nic moc nedělo a kde ani lidé nakažení virem-zabijákem ve většině případů vůbec nevěděli, že nějaký virus chytili, dokud jim to neprozradily testy. Teď, když byly karantény uvolněny a omezení se omezila, a kdy do Itálie a Španělska proudí opět turisté, není po viru-zabijáku v médiích ve srovnání s tím, co bylo, ani vidu, ani slechu. Jak si to vysvětlit? Umoudřil se snad virus před začátkem turistické sezony? Nebo už ho snad španělská a italská vláda nepotřebují, protože se domnívají, že jim krachující Evropská unie pošle vyjednanou finanční injekci přes 300 miliard eur? Tyto peníze mimochodem ekonom České spořitelny Michal Skořepa trefně přirovnal k výpalnému, za které zůstane země v eurozóně. Co by ne. Když Italové a Španělé viděli, jak byly odpuštěny dluhy Řecku, které vyhrožovalo odchodem z EU, řekli si prostě taky...

Zajímavé je sledovat průběh koronaviru i v dalších zemích. Proč najednou není tam, kde byl, a je naopak tam, kde nebyl? Proč začal covid-19 řídit ve Švédsku, kde měli velmi dlouho klid a situaci zvládali i bez zavření země? Jakmile si toho, že se ve Švédsku nic neděje, začali všimnout první skeptici, novináři nasadili Švédům – stejně jako Britům – psí hlavu. A už to jelo.

A proč se mediální virus rozjíždí v Chorvatsku, kde bylo po celou dobu naprosté minimum nakažených, a o zemi se vůbec nemluvilo a nepsalo? Proč teď najednou, když ho dostane o pár Chorvatů víc, jsou toho plné noviny? Celá covidová kampaň přitom začala podivnou tenisovou šarádou na turnaji v Zadaru, po kterém byla z rozšíření koronaviru obviněna světová jednička Novak Djoković, mimochodem Srb, jenž měl náhodou také pozitivní test, i když ani nepšíkl. Teď, když se do Chorvatska vydali tradičně na dovolenou Češi, média začala jako zběsilá psát o tom, jak se na poloprázdných plážích šíří koronavirus. A český ministr zdravotnictví Adam Vojtěch ve zprávách líčí, jak vozí Češi koronavirus z Chorvatska, kde přitom do té doby virus skoro nebyl. Prý si ho mezi sebou předávají turisté u moře, tvrdí ministr.

Nešel tudy koronavirus? Foto Profimedia

O dva dny dříve přitom premiér Babiš tvrdil, že u moře virus tolik není, ale šíří se víc naopak na horách. Něco si politici vymýšlet musí, ale i přes jejich fantasmagorická prohlášení zůstává faktem, že i nyní je počet nakažených u Jadranu něco přes tři a půl tisíce, což dělá zanedbatelných 0,09 % obyvatel. A jako v ostatních zemích i v Chorvatsku platí, že velká část nakažených by bez jakýchsi pochybných testů ani nevěděla, že jsou infikováni. Co má tohle šaškování znamenat? Vždyť kdyby se o tomhle kouzelném viru pořád nemluvilo, nikdo by si ho ani nevšiml.

A opravdu může ještě někdo soudný věřit tomu, že by se virus poslušně šířil tak, jak se politikům a médiím zrovna hodí, shodou okolností pěkně podle potřeb a situace daných států a jejich ekonomiky? A politiky?

Veget a zevlování

Podle všech indicií se naopak zdá, že hlavním důvodem, proč nafouklá bublina pandemie koronaviru ještě nekončí, i když již bezesbytku splnila svůj účel a nový světový pořádek je „připraven ke spuštění“, je právě ekonomická situace v jednotlivých státech či oblastech.

Pozoruhodné je především to, jak probíhají změny ekonomiky díky covidu-19 koordinovaně, postupně a plynule, bez větších zaškobrtnutí. Koronavirus a omezení s ním spojená jako by pouze „dohlížely“ na to, aby vše i nadále běželo hladce a lidé tuto velkou „transformaci“ nepokazili. Nějaká záminka je prostě potřeba a takové roušky jako symbol nefungují vůbec špatně.

Velmi dobře je to vidět třeba na příkladu Spojených států amerických. V Americe nebyl koronavirus zpočátku žádným velkým tématem, ale postupně se vypracovala v zemi, kde se – mediálně – daří viru nejlépe a páchá největší škody. Je to sice jako v nějakém apokalyptickém sci-fi filmu s typickým přeháněním, patosem a slabomyslnou zápletkou, na hony vzdáleným realitě, ale funguje to...

Koronavirus však přesto není v USA tím nejdůležitějším politickým tématem – tím jsou nepokoje v ulicích, kde se spojily dva fenomény. „Vlny“ dělá jednak politickými neziskovkami financované a opozicí podporované hnutí Black Lives Matters v rámci tažení demokratů proti Donaldu Trumpovi. Jeho obětí se může stát kromě prezidenta, kterého se všemi dostupnými prostředky snaží opozice sesadit od jeho zvolení v roce 2017, každý, kdo použije slovo bílý. Hysterie již došla tak daleko, že se

bourají sochy amerických velikanů za to, že byli před padesáti a více lety rasisté, vyhazují se šéfredaktoři, kteří dopustí, aby v jejich novinách vyšel článek kritizující rabování a násilné chování demonstrantů... Svoji pozici musel opustit též tiskový mluvčí a šéf komunikace společnosti Boeing, na nějž si stěžoval jeden ze zaměstnanců, který vystrachal 33 let starý článek, kde Niel Golightly napsal, že by ženy neměly vstupovat do armády. A nejnověji se musel po nátlaku lobbistických organizací přejmenovat tým amerického fotbalu Washington Redskins, protože prý slovo Rudokožci uráží indiány. Teď už jen počkat na to, až se přejmenuje Bílý dům...

I přes naprostou bizarnost by to byly protesty podněcované a spolupořádané politickými neziskovkami jako každé jiné. Pokud by ovšem do ulic nevyrazili i lidé, které zruinovalo zabrzdění ekonomiky v důsledku koronavirové „odstávky“. Ti dali pouličním protestům patřičné grády a nový rozměr. Platí zde přitom přímá úměra, že čím jsou na tom lidé v USA ekonomicky hůře, tím více přibývá koronaviru. Protože jedině mediální mlha a možnost restriktivních opatření a zákazů může americké vládě pomoci udržet v ulicích jakýs takýs klid, který se (zatím) nezvrhne v občanskou válku.

Senátor a bývalý český velvyslanec v USA Alexandr Vondra v souvislosti s nepokoji, kterých se kromě placených protirasistických aktivistů účastní i kvůli koronaviru zchudlí obyvatelé, v České televizi varoval, že se totéž může brzy začít dít i v Evropě. Ale zatímco třeba ve Francii se již stávkuje a demonstrace probíhají též v Německu, v České republice je zatím svatý klid. Češi si - na rozdíl od Američanů, kde je pružnější pracovní trh, a tak se změny projeví okamžitě růstem nezaměstnanosti (prozatím) k 15 procentům - ještě neuvědomují, že změna ekonomické reality způsobená koronavirem povede k podobně brutální míře nezaměstnanosti a zchudnutí části obyvatel jako v USA.

Čeští občané totiž stále věří vládě, že krizi vyřeší. A především zaplatí. Jak by ale někdo mohl vyřešit to, co vyřešit nejde, protože to vyřeší samotná ekonomika? Lidé se domnívají, že když jim stát v tuto chvíli platí - samozřejmě na dluh - zahálku na chatách, gaučích a zahrádkách, že ji bude platit napořád. Nebude, protože na to nemá peníze a jde o ekonomicky nerealizovatelný nesmysl a čirou utopii.

Natvrdo tento klid před bouří popsal v televizi Prima bývalý český premiér a prezident Václav Klaus: „Nemůžeme dělat, že se nic neděje, nemůžeme dostávat stejné příjmy jako předtím.“ Situaci u nás porovnal právě se Spojenými státy, které již koronavirový náraz na rozdíl od Čechů tvrdě pocítily. Důvod, proč u nás nezaměstnanost poskočila pouze o necelého půl procentního bodu, a ne třeba o deset procent jako za oceánem, je jediný. „Program Antivirus fiktivně chrání pracovní místa,“ sdělil exprezident a dodal, že jde o umělé vytváření zdání, že chráněná pracovní místa dál existují, i když už to dávno není pravda. Ekonomika podle něj může klesnout zhruba o 20 %, klidně i víc. „To není záchrana pracovních míst, to je fiktivní záchrana určitých lidí, kteří ještě mají dojem, že své pracovní místo mají...“

Jeho slova potvrzuje stále více odborníků. Dosavadní výsledky zkresluje především program Antivirus, který stát rozjel na začátku dubna. Od té doby podpořil 56 000 firem a přes 700 tisíc jejich zaměstnanců. Jednak přispívá na mzdy těchto lidí firmám, a ti zaměstnanci, kteří nemohou pracovat z důvodu překážek v práci či snížení zakázek firmy, dostávají náhradu mzdy od státu. Firmy do 50 zaměstnanců zase nemusejí za zaměstnance platit sociální pojištění.

„Kurzarbeit u nás v důsledku není nic jiného než to, že jedna část občanů hradí jiné části občanů placenou dovolenou, aniž by se té první části občanů vůbec někdo ptal, zda chtějí takto sponzorovat svým spoluobčanům veget a zevlování,“ řekl hlavní ekonom Czech Fund a člen poradního týmu Národní ekonomické rady vlády Lukáš Kovanda.

Zatímco v Německu nebo Rakousku státem podporovaní zaměstnanci chodí na zkrácené úvazky do práce a jejich nižší mzdu si mezi sebe dělí firma a stát, u nás vláda lidem, kteří do práce vůbec nechodí, platí de facto luxusní prázdniny. Mzdy českých zaměstnanců, kteří nepracují, tak stály daňové poplatníky již přes 14 miliard korun.

Tento stav plně vyhovuje jak podporovaným zaměstnancům, kterým se nechce do práce, tak vládě. To přiznala jak neuvěřitelně marnotratná ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová, tak předseda vlády Babiš. „Program Antivirus je nejlepší z vládních opatření. Má velký podíl na tom, že se daří držet zaměstnanost na velmi dobrých číslech,“ řekla Maláčová.

Jenže v srpnu program skončí a realita se odhalí v celé nahotě. Stát již nebude mít na další pokračování tohoto ekonomického nesmyslu peníze, raketově vyletí nezaměstnanost, jak ve svých prognózách uvádí i Česká národní banka, a lidé, kteří odmítají pochopit, že už nežijeme v komunismu (i když máme socialistickou vládu s podporou komunistů) a takto ekonomika nefunguje, se nebudou stačit divit.

Velká část lidí přijde o práci, a ti, co si ji udrží, mohou najednou pobírat mnohem menší platy, aby si je při poklesu ekonomiky mohly firmy dovolit. Ekonomika funguje podle určitých pravidel, a když se méně vyrábí, produkuje a prodává, je i méně práce a peněz. Stát navíc ještě stačil na rozloučenou s bohatýrskými časy zaseknout pětisetmiliardovou sekeru, která pouhé financování dluhu zvýšila na 730,6 miliard korun. Za tento rok! Tyto peníze jdou pouze na splátky a úroky. Pokud k tomu připočteme pokles příjmů do státního rozpočtu v důsledku poklesu ekonomiky, je zřejmé, že se úvěrový mejdan, kdy ekonomiku poháněly „levné“ půjčky, chýlí pomalu, ale jistě ke konci. U lidí i u státu. Přicházejí totiž časy, kdy se bude splácet.

Na druhou stranu, jenom díky tomu, že to lidem dochází tak pomalu a doufají, že placené prázdniny nikdy neskončí, případně že se pojede dál na „levné“ úvěry, máme v Česku klid a koronavirová pandemie se nese v pohodovém duchu. Protesty by ostatně na výsledku stejně nic nezměnily, karty jsou rozdány jasně.

Havíři v ohrožení

Existují ale i výjimky. Například na Karvinsku, kde tvoří specifickou část zaměstnanců horníci. Ti nikdy neměli lehký život, a na své výplaty se strašlivě nadřeli. To, že byly vždy vyšší, než měli ostatní, je vzhledem k obtížnosti práce a faktu, že ji skoro nikdo není ochoten ani schopen dělat, pochopitelné. Jediným důvodem, proč by si nechal někdo pod zemí zničit nevratně plíce a celé zdraví, mohou být právě jen peníze. Za mrzký plat pod zem zkrátka nikdo nepoleze, a jestli si někdo zaslouží nadprůměrný plat, měřeno poměrem cena/výkon, jsou to právě havíři.

I proto, že si nikdy nemohou být jisti, jestli se další den vrátí domů, jsou horníci semknutí jako velká rodina. Jeden na druhého se zkrátka musejí spolehnout a drží při sobě. Když se jim něco nelíbí, společně se ozvou. A třeba i stávkují.

I když nakonec prohraná, Velká hornická stávka v 80. letech v Anglii se svou délkou a intenzitou zapsala do dějin a dostala se i do filmů a písní. Nová vláda Margaret Thatcherové musela použít všechny legální i nelegální prostředky, aby mnohaměsíční odpor havířů zlomila. Horníci jsou svébytný živočišný druh a jen tak něco je nerozhází, tím méně nějaký trapný neviditelný bacil podobný chřipce. Je možné, že právě tohle je důvod, proč se po celou dobu koronavirus z celé republiky netýkal jenom havířů a přišla na ně řada až na konec?

Leccos by tomu nasvědčovalo. Ač to zní téměř neuvěřitelně a prošlo to bez většího povšimnutí, jako jedna z mála skupin zaměstnanců, které se nedotklo březnové a dubnové zastavení české ekonomiky,

byli právě horníci na Karvinsku. Jak je to možné, když se stát holedbal, že se všechna omezené provádějí kvůli ochraně zdraví obyvatel?

Naopak teď, když byla opatření „rozvolněna“ a věci se začaly vracet do normálu, ale došlo i na ně. „Je s podivem, že nikomu nevadilo, že od začátku pandemie museli havíři dál pracovat a fáráli do dolu společně v klecích, sprchovali se společně ve sprchách, převlékali se společně v šatnách, obědvali společně v jídelnách, jezdili do práce společně v autobusech. A to vše bez možnosti rozestupu či bez možnosti aktivně používat doporučené postupy,“ uvedlo v rozčileném prohlášení v poslední červnový den na svých stránkách karvinské Sdružení hornických odborů. „Teď se najednou všichni chovají, jako by se stalo něco nečekaného. Média nás staví do role roznašečů nebezpečné nemoci po celé zemi a jsou i tací, kteří navrhuji uzavřít okres Karviná a Frýdek-Místek do nepropustné karantény. (...) Všichni zaměstnanci OKD, a.s. jsme už z celé situace velmi frustrováni. Mnoho z nás je v karanténě. Mzda v karanténě činí 60 % ze mzdy.“

Právě tato fáze, utlumení provozu a dočasné snížení mzdy, slouží v koronavirové pandemii napříč obory od začátku jako záminka k propouštění či snižování mezd trvalému. Firma OKD (Ostravsko-karvinské doly) má na Ostravsku katastrofální pověst a provedla zde tolik podrazů, od vytunelování firmy po krádež původně státních bytů při podvodné privatizaci bývalým vlastníkem, které měly dle dohody připadnout nájemníkům, ale zůstalo jen u slibů.

Pokud se nyní rozhodne firma snížit havířům platy, může vzít jed na to, že se jim to líbit nebude. A zrovna v dolech, na rozdíl od ostatních odvětví, se náhrada shání velmi těžce. Že situace míří právě tímto směrem, ale ukazuje i článek na SeznamZpravy.cz s výmluvným titulkem *Mezi horníky v Karviné se šíří nová obava. Tentokrát jde o výplaty*. Nejhuře je na tom část havířů, kteří nepracují jako kmenoví zaměstnanci Ostravsko-karvinských dolů, ale jsou najímáni přes takzvané dodavatelské firmy. Tito havíři mají čistý příjem složený z nižšího základu a takzvaných diet, jehož výše se ve výsledku vyrovná kmenovým zaměstnancům. Průšvih však nastává ve chvíli, kdy jdou na dovolenou nebo mají úraz. Anebo sedí doma kvůli koronaviru. Najednou zjistí, že mzda je úplně jiná. „Na začátku června byl manžel 14 dní doma a řekli mu, že za to nic nedostane. Teď mu radí, ať vezme flašku k doktorce, aby mu napsala nemocenskou a aby dostal aspoň něco,“ řekla SeznamZprávám.cz manželka horníka, který pracuje pro jednu z dodavatelských společností. Podstatné ale je, co nastane po odstávce a utlumení těžby. Pouze snižování platů? Nebo i propouštění?

Že v Ostravsko-karvinských dolech neprobíhá všechno hladce, napovídá i zpráva ze 13. července. Hejtman Moravskoslezského kraje Ivo Vondrák, kterého horníci kritizovali již dříve, požádal vládu, aby mu na Ostravsko poslala armádu! Oficiálně kvůli „ohnisku“, jak se teď módně říká, v novojičínské firmě Varroc Lightning, která vyrábí světla do automobilů. Právě automobilový průmysl je mimochodem krizí a ztrátou pracovních míst ohrožen nejvíce.

Podstatná je i zmínka o tom, že by měli vojáci v týdnu od 19. července „pomoci při plošném testování 6000 zaměstnanců OKD“. Poté, co se v OKD vesele a bez sebemenších zdravotních opatření fárálo po celou dobu, kdy ve světě údajně řádil koronavirus a kdy zbytek národa seděl doma, se náhle probuzenému zájmu o zdraví havířů a obyvatel regionu věří opravdu těžko. Vojáci se obvykle posílají tam, kde je třeba udržet klid. Kde jsou vojáci, nejsou stávky. Ty by se pak mohly šířit rychleji než koronavirus. Pokud se tedy zavádějí staronová opatření v různých „ohniscích“ po republice, je na místě se ptát, zda se v daném místě zrovna nezačalo sahat lidem na peníze či pracovní místa.

Milan Vidlák